

2. Ar pagal kartelių teisėje įtvirtintą piktnaudžiavimo draudimą reikalaujama suteikti tiekėjui atskirą neribotą licenciją visoms patentų teisės požiūriu reikšmingoms standartų įdiegiančių produktų naudojimo formoms FRAND sąlygomis, nustatant, kad galutiniams platintojams (ir, jei taikoma, pirmiau esantiems pirkėjams) nebereikia atskiros licencijos iš su standartu susieto patento savininko tam, kad atitinkamos tiekėjo dalies naudojimo pagal paskirtį atveju išvengtų patento pažeidimo?
3. Jei į pirmąjį prejudicinį klausimą bus atsakyta neigiamai: ar SESV 102 straipsnyje nustatomi specialūs kokybiniai, kiekybiniai ir (arba) kiti reikalavimai kriterijams, pagal kuriuos su standartu susieto patento savininkas nusprendžia, kuriems potencialiems tos pačios gamybos ir prekybos grandinės skirtingų lygių patento pažeidėjams jis pareikš ieškinį dėl patento pažeidimo, reikalaudamas nutraukti patento pažeidimo veiksmus?

B. Reikalavimų, nustatytų 2015 m. liepos 16 d. Teisingumo Teismo sprendime *Huawei / ZTE* ⁽¹⁾, sukonkretinimas:

1. Ar, nepaisant to, kad su standartu susieto patento savininkas ir su standartu susieto patento naudotojas abipusius veiksmus (pranešimas apie pažeidimą, prašymas suteikti licenciją, licencinės sutarties pasiūlymas FRAND sąlygomis; licencinės sutarties pasiūlymas tiekėjui, kuriam licencija turi būti suteikta prioritetine tvarka) privalo atlikti iki teismo, egzistuoja galimybė iki teismo neįvykdytas pareigas teises išsaugančiu būdu įvykdyti vykstant teismo procesui?
2. Ar laikyti, kad patento naudotojas pateikė aiškų prašymą suteikti jam licenciją, galima tik tuomet, kai, visapusiškai įvertinus visas susijusias aplinkybes, aiškiai ir vienareikšmiškai matyti su standartu susieto patento naudotojo valia ir pasiryžimas su su standartu susieto patento savininku sudaryti licencinę sutartį FRAND sąlygomis, kad ir kokios būtų šios FRAND sąlygos (nes šiuo momentu apskritai dar nėra suformuluoto licencinės sutarties pasiūlymo, kuriame būtų matomos šios sąlygos)?
 - a) Ar pažeidėjas, kuris kelis mėnesius nereaguoja į pranešimą apie pažeidimą, taip paprastai parodo, kad neketina įsigyti licencijos, ir todėl – nepaisant žodžiu suformuluoto licencijos prašymo – tokio prašymo nėra, vadinasi, su standartu susieto patento savininko ieškinys, kuriuo jis reikalauja nutraukti patento pažeidimo veiksmus, turi būti patenkintas?
 - b) Ar iš licencijos sąlygų, kurias savo pasiūlyme pasiūlė su standartu susieto patento naudotojas, galima daryti išvadą, kad licencijos prašymo nėra, vadinasi, su standartu susieto patento savininko ieškinys, kuriuo jis reikalauja nutraukti patento pažeidimo veiksmus, turi būti patenkintas netikrinant, ar paties su standartu susieto patento savininko licencinės sutarties pasiūlymas (kuris buvo pateiktas pirmiau nei su standartu susieto patento naudotojo pasiūlymas) apskritai atitinka FRAND sąlygas?
 - c) Ar tokios išvados negalima daryti bent jau tuomet, kai su standartu susieto patento naudotojo pasiūlymo licencinės sąlygos, iš kurių turi būti daroma išvada apie nesamą licencijos prašymą, yra tokios, dėl kurių nėra nei akivaizdu, nei yra priimtas aukščiausios instancijos teismo sprendimas, kad jos yra nesuderinamos su FRAND sąlygomis?

⁽¹⁾ C-170/13, EU:C:215:477.

2021 m. balandžio 1 d. pareikštas ieškinys byloje *Europos Komisija / Lenkijos Respublika*

(Byla C-204/21)

(2021/C 252/15)

Proceso kalba: lenkų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama P.J.O. Van Nuffel, K. Herrmann

Atsakovė: Lenkijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

Ieškovė prašo konstatuoti, kad:

- priėmusi ir palikusi galioti *Ustawa prawo o ustroju sądów powszechnych* (Bendrosios kompetencijos teismų santvarkos įstatymas, toliau – PUSP) 42a straipsnio 1 ir 2 dalis ir 55 straipsnio 4 dalį, *Ustawa o Sądzie Najwyższym* (Aukščiausiojo Teismo įstatymas) 26 straipsnio 3 dalį ir 29 straipsnio 2 ir 3 dalis, *Ustawa o sądach administracyjnych* (Administracinių teismų įstatymas), iš dalies pakeisto *Ustawa z 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw* (Įstatymas, kuriuo iš dalies keičiamas Bendrosios kompetencijos teismų santvarkos įstatymas, Aukščiausiojo Teismo įstatymas ir kai kurie kiti įstatymai, toliau – Pakeitimo įstatymas), 5 straipsnio 1a ir 1b dalis ir Pakeitimo įstatymo 8 straipsnį, pagal kuriuos visiems nacionaliniams teismams neleidžiama tikrinti atitikties Sąjungos teisėje įtvirtintiems nepriklausomo, nešališko ir pirmiau pagal įstatymą įsteigto teismo reikalavimams, Lenkijos Respublika neįvykdė išipareigojimų pagal ESS 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, siejamą su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsniu, atsižvelgiant į Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudenciją dėl EŽTK 6 straipsnio 1 dalies, pagal SESV 267 straipsnį ir Sąjungos teisės viršenybės principą;
- priėmusi ir palikusi galioti Aukščiausiojo Teismo įstatymo, iš dalies pakeisto Pakeitimo įstatymu, 26 straipsnio 2 ir 4–6 dalis ir 82 straipsnio 2–5 dalis ir Pakeitimo įstatymo 10 straipsnį, pagal kuriuos išimtinėi *Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego* (Aukščiausiojo Teismo išimtinės kontrolės ir viešųjų reikalų kolegija) kompetencijai priskiriama nagrinėti prieštaravimus ir teisės klausimus dėl teismų ir teisėjų nepriklausomumo stokos, Lenkijos Respublika neįvykdė išipareigojimų pagal ESS 19 straipsnio 1 straipsnio antrą dalį, siejamą su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsniu, pagal SESV 267 straipsnį ir Sąjungos teisės viršenybės principą;
- priėmusi ir palikusi galioti PUSP 107 straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktus, Aukščiausiojo Teismo įstatymo, iš dalies pakeisto Pakeitimo įstatymu, 72 straipsnio 1 dalies 1–3 punktus, pagal kuriuos atitikties Sąjungos teisėje įtvirtintiems nepriklausomo, nešališko ir pirmiau pagal įstatymą įsteigto teismo reikalavimams tikrinimą leidžiama kvalifikuoti kaip drausminį nusižengimą, Lenkijos Respublika neįvykdė išipareigojimų pagal ESS 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, siejamą su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsniu, ir SESV 267 straipsnį;
- įgaliojusi *Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego* (Aukščiausiojo Teismo drausmės bylų kolegija), kurios nepriklausomumas ir nešališkumas nėra garantuoti, priimti sprendimus bylose, darančiose tiesioginę įtaką teisėjų ir teismo asesorių statusui ir pareigų ėjimui (kaip antai leidimas patraukti teisėjus ir teismo asesorius baudžiamojon atsakomybėn arba juos sulaikyti, darbo ir socialinio draudimo teisės bylos dėl Aukščiausiojo Teismo teisėjų ir bylos dėl Aukščiausiojo Teismo teisėjų išleidimo į pensiją), Lenkijos Respublika neįvykdė išipareigojimų pagal ESS 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą;
- priėmusi ir palikusi galioti *Ustawa o sądach powszechnych* (Bendrosios kompetencijos teismų įstatymas) 88a straipsnį, Aukščiausiojo Teismo įstatymo 45 straipsnio 3 dalį ir Administracinių teismų įstatymo, iš dalies pakeisto Pakeitimo įstatymu, 8 straipsnio 2 dalį, Lenkijos Respublika pažeidė teisę į privatų gyvenimą ir teisę į asmens duomenų apsaugą, garantuojamas pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 7 straipsnį ir 8 straipsnio 1 dalį, Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679⁽¹⁾ dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo 6 straipsnio 1 dalies c ir e punktus, 6 straipsnio 3 dalį ir 9 straipsnio 1 dalį;
- priteisti iš Lenkijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego, atsižvelgiant į jos įsteigimo aplinkybes, sudėtį ir suteiktą kompetenciją, nėra teisminis organas, atitinkantis nepriklausomo teismo, kaip jis suprantamas pagal ESS 19 straipsnio 1 dalį, siejamą su Chartijos 47 straipsniu, požymius. Todėl paliekant jai kompetenciją priimti sprendimus kitų nacionalinių teisėjų bylose dėl teisėjų statuso ir pareigų ėjimo sąlygų pažeidžiamas jų nepriklausomumas ir atitinkamai ESS 19 straipsnio 1 dalis.

2019 m. gruodžio 20 d. Pakeitimo įstatymo nuostatos, pagal kurias nacionaliniams teismams nenumatoma galimybė tikrinti, ar į Sąjungos teisės reglamentavimo sritį patenkančiose bylose teisėjų kolegijos atitinka nepriklausomo, nešališko ir pirmiau pagal įstatymą įsteigto teismo, kaip tai suprantama pagal ESS 19 straipsnio 1 dalį, siejamą su Chartijos 47 straipsniu, reikalavimus, pažeidžia minėtas nuostatas ir SESV 267 straipsnyje įtvirtintą prašymų priimti prejudicinį sprendimą mechanizmą. Pagal ESTT jurisprudenciją nacionaliniai teismai privalo užtikrinti, kad bylos dėl asmens teisių, kurias jis kildina iš Sąjungos teisės, būtų nagrinėjamos nepriklausomo, nešališko ir pirmiau pagal įstatymą įsteigto teismo. Tokį tikrinimą kvalifikuojant kaip atitinkantį drausminio nusižengimo sudėties požymius taip pat pažeidžiama Sąjungos teisė. Kiekvienas nacionalinio teismo teisėjas, kaip Sąjungos teisę taikantis teismas, turi turėti galimybę savo iniciatyva arba pagal prašymą vertinti, ar į Sąjungos teisės reglamentavimo sritį patenkančios bylos nagrinėjamos nepriklausomo teismo, kaip jis suprantamas pagal Sąjungos teisę, ir jam dėl to negresia drausminė byla. *Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw publicznych Sądów Najwyższego* suteikus išimtinę kompetenciją nagrinėti prašymus dėl teisėjų nušalinimo konkrečioje byloje arba nustatyti kompetentingos kolegijos sudėtį, grindžiamus teisėjo arba teismo nepriklausomumo stoka, kiti nacionaliniai teismai nebegali įvykdyti pirma paminėtų įpareigojimų ir kreiptis į ESTT su prejudiciniais klausimais dėl to Sąjungos teisės reikalavimo išaiškinimo. Pagal ESTT jurisprudenciją kiekvienas nacionalinis teismas savo ruožtu turi teisę pagal SESV 267 straipsnį kreiptis į ESTT su prejudiciniu klausimu, o teismai, kurių sprendimai nebegali būti skundžiami, privalo į jį kreiptis, jeigu turi abejonių dėl išaiškinimo.

Kiekvieno teisėjo įpareigojimas per 30 dienų nuo jo paskyrimo eiti teisėjo pareigas *Biuletyn Informacji Publicznej informacji* (Viešosios informacijos biuletenis) paskelbti informaciją apie savo narystę susivienijime arba asociacijoje, ekonominės veiklos nevykdančiuose fonduose atliekamas funkcijas ir narystę politinėje partijoje iki paskyrimo eiti pareigas pažeidžia teisėjų pagrindines teises į privatų gyvenimą ir asmens duomenų apsaugą ir Bendrojo duomenų apsaugos reglamento nuostatas.

(¹) OL L 119, 2016, p. 1.

2021 m. kovo 31 d. *Spetsializiran nakazatelen sad* (Bulgarija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš V.S.

(Byla C-205/21)

(2021/C 252/16)

Proceso kalba: bulgarų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Spetsializiran nakazatelen sad

Pareiškėja

Ministerstvo na vatreshnite raboti, Glavna direksia za borba s organiziranata prestapnost

Kaltinamoji

V.S.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Direktyvos 2016/680 (¹) 10 straipsnis veiksmingai perkeltas į nacionalinę teisę, kai nacionaliniame įstatyme, t. y. *Zakon za Ministerstvoto na vatreshnite raboti* (Vidaus reikalų ministerijos įstatymas) 25 straipsnio 3 dalyje ir 25a straipsnyje, remiamasi panašia Reglamento 2016/679 (²) 9 straipsnio nuostata?
2. Ar įvykdytas Direktyvos 2016/680 10 straipsnio a punkte, aiškinamame kartu su Chartijos 52 straipsniu bei 3 ir 8 straipsniais, nustatytas reikalavimas, kad asmens neliečiamybės ir asmens duomenų apsaugos apribojimas turi būti numatytas įstatymo, kai taikomos viena kitai prieštaraujančios nacionalinės teisės nuostatos, susijusios su genetinių ir biometrinių duomenų tvarkymo registravimo policijoje tikslais leistinumu?